

Η Ισιμήνη Μπάρακλη για Το μυστικό της πεταλούδας

Τι σας ώθησε να γράψετε αυτό το βιβλίο;

I.M.: «Το Μυστικό της Πεταλούδας», ξύπνησε μέσα μου στις βουνοκορφές του Πάρνωνα, στα ορεινά της Σπάρτης, με μια αφήγηση ενενηντάχρονης γιαγιάς, παλιάς ταβερνιάρισσας, πάνω από ένα πιάτο ομελέτας... «Τότε, στον εμφύλιο...» και πέρασε καιρός πολὺς μέχρι να φέρω την ιστορία αυτή στα μέτρα μου, μέχρι να την πειθαρχήσω και να την κάνω δική μου, γιατί ήταν ιδιαιτέρως σκληρή κι ασύδοτη. «Το Μυστικό της Πεταλούδας» έχει κύριο άξονα τη μεταμόρφωση του ανθρώπου. Το μακρύ ταξίδι του από το σκοτάδι στο φως. Κι αν τα άγουρα χρόνια της νιότης του Αυγουστή, του κεντρικού ήρωα του βιβλίου, ζυμώθηκαν μέσα στην παρανομία, στιγματίστηκαν από πάθη και σφραγίστηκαν από ένα άγριο έγκλημα, τα χρόνια που ακολούθησαν, έφερναν τα βήματα του όλο και πιο κοντά στο φως, για να κλείσει εκεί ακριβώς ο κύκλος της ζωής του, σε ημέρα ξέφωτο, για να μας θυμίζει πως είναι συνειδητή η επιλογή της τελμάτωσης ή της τελείωσης, και προπάντων, πως είναι ανθρωπίνως δυνατά και τα δυο... Το σκοτάδι και το φως.

Αν θα έπρεπε να το περιγράψετε με μία μόνο λέξη, ποια θα ήταν αυτή;

I.M.: Μεταμόρφωση!

Αν το βιβλίο σας ήταν/γινόταν ένα κανονικό ταξίδι κάπου στον κόσμο, που θα πηγαίναμε και πόσες μέρες θα κρατούσε;

I.M.: Θα ήταν ένα μεγάλο ταξίδι, σε διάρκεια και προορισμούς, καθώς το βιβλίο κουβαλάει το στοιχείο της μεταμόρφωσης, και για να ωριμάσει και να ευδοκιμήσει μία τέτοια αλλαγή χρειάζεται χρόνο. Τίποτα στη φύση δεν προκύπτει βιαστικά. Ίσως λοιπόν το ταξίδι αυτό να ξεκίνηγε από τα ορεινά χωριά του Πάρνωνα, να συνέχιζε χαμηλά στη Σπάρτη, κι έπειτα να έκανε μια στάση από την Πάτρα και το αγροτικό ορφανοτροφείο, και από εκεί στην υπέροχη Αθήνα του '60 για ένα ποτήρι μπύρα στη ζυθοποιία ΦΙΞ, κι ύστερα στα γραφικά, ανηφορικά σοκάκια της Μονμάρτης και από εκεί απευθείας στις βουνοκορφές του Άθω για μια περιήγηση στο Άγιο Όρος, συντροφιά με Ρώσους Γεροντάδες κι έπειτα πάλι πίσω στην Αθήνα για μια πάστα αμυγδάλου στο Ζόναρς. Το τέλος θα μας έβρισκε στα Αγραφά, σε ένα από τα πιο καθαρά σημεία του πλανήτη μας, καθόλου τυχαία η επιλογή, με θέα την υψηλότερη κορυφή τους, την Καράβα, σε μια ταπεινή καλύβα στους πρόποδες του Βουνού, που ανάβλυζε μοσχοβολιά λεμονανθών από φρεσκοπλασμένο λιβάνι που στεγνώνει πάνω σε ένα ξύλινο τραπέζι.

Κλείστε τη μίνι συνέντευξη με μία φράση/παράγραφο από το βιβλίο

I.M.: «...Όλη η ασκήμια της ώλης είχε εξαφανιστεί μπροστά από τα μάτια του. Ακόμα κι αυτή που χρόνια αντίκριζε με δυσφορία κάτω απ' τη μύτη του... Αυτή που κουβαλούσε κοντά επτά δεκαετίες πάνω του. Τώρα ημέρεψε κι αυτή, ομόρφυνε, λαμποκοπά... Το σακατεμένο, γέρικο κορμί, τα σκοροφαγωμένα ρούχα, το φειριασμένα κεφάλι, οι χυμοί που έτρεχαν από τις πληγές... Τίποτα δεν έμοιαζε όπως πριν. Καρία άσκημη μυρουδιά δεν του ξύνει τα ρουθούνια, καριά πληγή ξέχειλη από πύο δεν του αποδιώχνει το βλέμμα. Δυο ξένα μάτια, φωτεινά, είχαν ανοίξει διάπλατα, πάνω στα δικά του στραβά, ξασπρισμένα, γέρικα μάτια κι έβλεπαν μαγικές, παραδείσιες εικόνες. Χρυσά πουλιά, λευκά άλογα, αγγέλους να φτερουγίζουν ολόγυρα χαρούμενοι και να τον καλούν στη γιορτινή αντάμωση... Αγαλλίασε. «Με συγχώρησες άραγε;» Του έγνεψε δειλά, ταπεινά... Το κομποσκοίνι ἔπεσε από το χέρι... Αυτό το κομποσκοίνι που έφτιαξε κάποτε με μαλλί προβάτου, για να μετράει τις μετάνοιες... για να μετράει τις μέρες... μέχρι να γίνει πρόβατο... γιατί κάποτε ήταν λύκος... Το δόλιο του στέρνο, με τα λεπτά κόκκαλα που προεξίχαν από την καχεξία του, έθγαλε τις στερνές ανάσες... τα κείλη έμειναν με το χαρόγελο της επίκλησης, τη γλύκα της προσμονής, τη λαχτάρα της ένωσης... Τα έκπληκτα μάτια, στάθηκαν στυλωμένα να κοιτούν με δέος τη Θεία παράσταση, το ανείπωτο Φως, ώσπου το κορμί μαρμάρωσε για τα καλά...»

κορμι μαρμαρωσε για τα καλα...»

Περισσότερες [μικρές συνεντεύξεις μεγάλων βιβλιοταξιδίων](#) εδώ

Το μυθιστόρημα κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός.
Διαβάστε [ένα απόσπασμα!](#)

Στο οπισθόφυλλο γράφει:

«Τιποτένιος ο άνθρωπος,
οσμή από χώμα, καρτερεί τα φτερά να πετάξει,
να ξυπνήσει μια μέρα πεταλούδα.

Μυστικός ο αγώνας, κρυφός, μόνο για κείνον».

Τέσσερις γυναίκες στο χθες και το σήμερα ξεδιπλώνουν έναν τρισυπόστατο άντρα, ορίζοντας μοιραία και αμετάκλητα τη ζωή του, αυτή του Φραγκούλη του Ληστή, του Αυγουστή Παπαδάκη, του Γέροντα Ιωάννη· ενός επικίνδυνου ανθρώπου, ενός μοναδικά υπέροχου άντρα, ενός ταπεινού ασκητή... Ένας αόρατος διαβήτης χαράζει μοίρα προς μοίρα τον κύκλο της ζωής του, κεντώντας σταυροθελονιά παρόν με παρελθόν...

Ο ταραγμένος Βίος ενός αμαρτωλού που τα βήματά του θα τον οδηγήσουν μέχρι τα πιο βαθιά μονοπάτια της αγάπης. Η παρανομία, τα πάθη, το έγκλημα θα συγκρουστούν με το βαθύτερο στοιχείο της ύπαρξης, τη συνείδηση. Κι ένας ισδιοις αγώνας ξεκινά, με τρόπαιο την κάθαρση και τίμημα τον αβάσταχτο έρωτα ανάμεσα σ' έναν άντρα με σκοτεινό παρελθόν και μια γυναίκα με λαμπτρό μέλλον... Πώς μπορεί ένας αδιέξοδος έρωτας να γεμίσει φως τις ζωές των ανθρώπων;